

Prima instanță: Jud. Rîșcani, mun. Chișinău
Jud. S. Bleșceaga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
A.Bostan, A.Pahopol, V.Negru

ÎN C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Svetlana Filincova
Judecători:	Dumitru Visternicean Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Colosciuc Olga, prin intermediul avocatului Pucas Ina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ - 20 către Colosciuc (Munteanu) Olga, intervenient accesoriu – Colosciuc (Munteanu) privind încasarea sumei și cererea reconvențională depusă de Colosciuc (Munteanu) Olga către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 intervenienți accesorii Întreprinderea Municipală ”Infocom” și Societatea pe Acțiuni ”Termoelectrica” cu privire la excluderea sumelor din facturi și obligarea efectuării unui control și recalculului pentru energia termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Colosciuc (Munteanu) Olga și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 09 iulie 2014, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către Colosciuc (Munteanu) Olga, intervenient accesoriu – Societatea pe Acțiuni ”Termoelectrica” privind încasarea sumei datorate.

În motivarea acțiunii a invocat că, în baza contului personal deschis pe numele pârâtei Colosciuc (Munteanu) Olga, Societatea pe Acțiuni ”Termoelectrica” în procedura falimentului a livrat energia termică, ce nu a fost achitată de pârâtă, formînd la 01 martie 2014 o datorie în mărime de 9 456,82 de lei pentru energia

termică, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

A indicat că, potrivit art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, însă în pofida acestui fapt pârta a fost informată prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației), prin care s-a pus în vederea pârțului, să-și execute obligațiile.

A solicitat încasarea din contul pârței Colosciuc (Munteanu) Olga a datoriei în mărime de 9 456,82 de lei și a taxei de stat.

La 26 ianuarie 2016, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 a depus o cerere de concretizare împotriva pârței Colosciuc (Munteanu) Olga intervenient accesoriu - Societatea pe Acțiuni "Termoelectrica", invocând că aceasta - în calitate de proprietar al apartamentului nr. XX din bd. XXXXX, mun. Chișinău a fost acționată în vara anului 2006 în judecată, iar prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2007 acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul acesteia datoria pentru energia termică pe perioada de pînă la 31 mai 2006 în sumă de 6 342,95 de lei, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2007 s-a micșorat suma datoriei încasate - de la 6 342,95 de lei - pînă la 1 208,37 de lei, sumă care ulterior a fost achitată de către pârta în luna iunie 2007.

A relevat că, la 01 ianuarie 2016 restanța la serviciile pentru furnizarea energiei termice de către furnizorul Societatea pe Acțiuni "Termoelectrica" pentru apartamentul pârței constituie suma de 8 212,90 de lei, conform bonului de plată computerizat, inclusiv pentru energia termică - suma de 6 308,15 de lei, pentru energia termică apă caldă) în sumă de 776,42 de lei și pentru apă caldă în mărime de 1 128,33 de lei, în care este inclusă și suma de 5 133,58 de lei în privința căreia este pronunțată decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2007.

A menționat că, prin cererea de concretizare a cerințelor inițiale solicita încasarea restanței la serviciul comunal furnizarea energiei termice în mărime 8 212,90 de lei (la situația din 01 ianuarie 2016) – 5 133, 58 de lei (la situația din 01 august 2016) = 3 079,32 de lei.

În acest context, a mai indicat că pârta Colosciuc (Munteanu) Olga a achitat în perioada vizată din anul 2006 pînă în anul 2015 anumite plăți, însă a acumulat o sumă a restanței pentru perioada susmenționată în mărime de 3 079,32 de lei, pe care refuză s-o achite benevol.

A statuat că, pârta a acumulat restanțe și la achitarea serviciilor comunale indicate în bonul nr. 1 de plată serviciile gestionarului fondului locativ și în nr. 2 serviciile furnizorului apă pentru perioada 01 ianuarie 2002 - 01 ianuarie 2016 în mărime de 6 305,10 de lei.

La 28 mai 2015, avocatul Pucas Ina a depus în interesele pârței Colosciuc (Munteanu) Olga o cerere reconvențională împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20, intervenienți accesorii Întreprinderea

Municipală „Infocom” și Societatea pe Acțiuni ”Termoelectrica” cu privire la excluderea sumelor din facturi și obligarea efectuării unui control și recalculului pentru energia termică.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că este proprietara apartamentului nr. XXXXXXX, mun. Chișinău, în care locuiește cu soțul și feciorul.

A menționat că, în anul 2006 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 s-a adresat cu o acțiune similară, prin care a solicitat încasarea plății restante pentru energia termică în sumă de 7 642,95 de lei, bazându-se pe informația despre achitarea serviciilor locativ comunale pentru perioada noiembrie 2001- iulie 2006, iar prin hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2007 acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul acesteia în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ – 20 datorita pentru energia termică pe o perioadă până la 31 mai 2006 în sumă de 6 342,95 de lei, iar ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2007 s-a dispus micșorarea sumei datoriei încasate de la 6 342,95 de lei până la 1 208,37 de lei, în rest cerințele fiind respinse pe motivul intervenirii prescripției extinctive.

A relatat că, la 21 iulie 2007 a achitat suma de 1 208,37 de lei, însă până în prezent în facturile pentru energia termică sunt indicate datoriile anterioare - motiv pentru care consideră că reclamantul a înaintat absolut ilegal și abuziv acțiunea în cauză, solicitând încasarea datoriei pentru energia termică pentru perioada noiembrie 2001-martie 2014 în sumă de 9 456,82 de lei, deoarece ea nu are datorii pentru energia termică.

A afirmat că, pîrîtul nu calculează corect plata pentru acest serviciu, deoarece din anul 2000 nu are încălzire în baie, care are o suprafața de 2,5 m.p. și este inclusă suprafața indicată în factură - motiv pentru care s-a adresat furnizorului de agent termic și pîrîtului ca să se prezinte la fața locului pentru efectuarea unui control ca pe viitor să fie calculată corect plata pentru energia termică, însă această cerință a fost ignorată.

A mai indica că, în locuința sa nu se consumă apă caldă menajeră din sistemul centralizat, deoarece a instalat două boilere pentru încălzirea apei, în baie în luna octombrie 2006, iar la bucătărie în luna octombrie 2011.

A relatat că, prin procesul-verbal privind controlul instalațiilor din 19 aprilie 2010 întocmit de reprezentantul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 s-a stabilit că în baie apometrul de evidență a apei instalat pe țeava de apă caldă cu nr. 99460717 funcționează normal și arată indiciul 00036 m.c., iar în WC țeava de apă caldă este debransată cu ruptură vizibilă de la coloana verticală. Apometrul cu nr. 99461067 este demontat cu indice - 00007 m.c. La fel, s-a prescris efectuarea verificării metrologice a apometrului, iar în luna iunie 2010 a fost prezentat spre verificarea metrologică toate contoarele de apă și s-a stabilit că apometrul cu nr. 99460717 nu funcționează în baie, fiind instalat contorul cu nr. 99461067 cu indice M = 00007 m.c. - care nu este schimbat până în prezent.

A remarcat că, în ordinele de încasare a numerarului pentru apă menajeră sunt indicate ilegal indiciile contoarelor ce nu corespund cu indicii reali, indicați de reclamantă și calculate datoriile pentru acest serviciu în sumă de 217,48 de lei, cât și plata pentru energia termică - apă caldă în sumă de 776,42 de lei și 1 128,33 de lei, contrar prevederilor Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

A solicitat excluderea din factura pentru apartamentul nr. 25, de pe bd. Moscovei nr.9 din mun. Chișinău sumele introduse abuziv pentru energia termică (încălzire) de 7 642,95 de lei, pentru energia termică (apă caldă) de 776,42 de lei și pentru apă caldă de 1 263,59 de lei, pentru apă menajeră de 217,48 de lei, pentru taxa de stat în mărime de 283,70 de lei, obligarea pârâtului să efectueze un control și calcul pentru energia termică pentru suprafața din apartamentul nr. 25, de pe bd. Moscovei nr.9, mun. Chișinău real încălzită și încasarea cheltuielilor judiciare suportate în proces.

La 26 ianuarie 2016, avocatul Pucas Ina în interesele pârtei Colosciuc (Munteanu) Olga a depus o cerere concretizată prin care a solicitat excluderea din factura pentru apartamentul nr. XXXXXXXX, mun. Chișinău sumele introduse abuziv pentru energia termică (încălzire) de 6 762,60 de lei, pentru energia termică (apă caldă) de 776,42 de lei și pentru apă caldă de 1 228,33 lei, pentru apă menajeră de 217,48 de lei, pentru taxa de stat în mărime de 283,70 de lei, obligarea pârâtului să efectueze un control și calcul pentru energia termică pentru suprafața din apartamentul indicat real încălzită și încasarea cheltuielilor judiciare suportate în proces în cuantum de 2 684,55 de lei.

A indicat că, potrivit ordinului de încasare a numerarului pentru luna octombrie 2007 a achitat suma de 35,26 lei pentru încălzire, însă potrivit calculului prezentat de către Întreprinderea Municipală „Infocom” această sumă a fost calculată în vederea stingerii datoriei pentru apă caldă. Totodată, suma achitată pentru luna noiembrie 2012 a fost calculată în vederea stingerii datoriei pentru apă caldă în sumă de 100 de lei și pentru energie termică 100 de lei.

A susținut că, pârâtul până în prezent nu s-a prezentat pentru a aplica sigiliu pe contoarele de apă și pentru a verifica datele de contor, deși în facturile pentru apă este indicat nr. 32, cu toate că contorul de fapt indică 7, ceea ce accentuează calcularea ilegală a datoriei pentru apă caldă.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iulie 2016 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20.

S-a încasat din contul Colosciuc (Munteanu) Olga în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.20 suma de 7674,24 de lei, inclusiv suma de 3079,32 lei, ce reprezintă datoria pentru agentul termic, suma de 4324,92 de lei, ce reprezintă datoria pentru serviciile comunale și taxa de stat în cuantum de 270 de lei, conform pretențiilor admise, în rest pretențiile din acțiunea inițială fiind respinse ca neîntemeiate.

S-a respins cererea reconvențională depusă de către Colosciuc (Munteanu) Olga împotriva întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20, intervenienți accesorii Întreprinderea Municipală ”Infocom” și Societatea pe Acțiuni ”Termoelectrica” cu privire la excluderea sumelor din facturi și obligarea efectuării unui control și recalculului pentru energia termică, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Colosciuc (Munteanu) Olga și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iulie 2016.

La 15 septembrie 2017 Colosciuc Olga, reprezentată de avocatul Pucas Ina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea inițială și să fie admisă integral cererea reconvențională.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței, invocând că instanța de judecată a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

Totodată, indică că sunt neîntemeiate și eronate constatările atât a primei instanțe cât și a instanței de apel privind încasarea din contul Colosciuc (Munteanu) Olga în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 suma de 7674,24 de lei, inclusiv suma de 3079,32 de lei, ce reprezintă datoria pentru agentul termic, suma de 4324,92 de lei, ce reprezintă datoria pentru serviciile comunale, taxa de stat în cuantum de 270 de lei, conform pretențiilor admise.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 mai 2017, expediată în adresa părților la 20 iulie 2017 (f.d 55), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017 a fost depus la 15 septembrie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în

conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul

instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Colosciuc (Munteanu) Olga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Colosciuc Olga, prin intermediul avocatului Pucas Ina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:

Judecători:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu